

Interreg

**Medegefinancierd door
de Europese Unie**

Maas – Rijn (NL – BE – DE)

Kostencatalogus

Interreg Maas-Rijn (NL-BE-DE)

2021-2027

Versie 4.6,
goedgekeurd door Monitoringcomité op 22 april 2026.

Maas – Rijn (NL – BE – DE)**Inhoud**

1. Inleiding.....	3
2. Regelgevend kader	3
3. Algemene uitgangspunten	4
4. Personeelskosten (berekening volgens optie 1, 2 en 3).....	6
5. Kantoor- en administratieve kosten (berekening volgens optie 1 of 2)	9
6. Reis- en verblijfkosten (berekening volgens optie 1 of 2)	10
7. Kosten voor externe expertise en diensten (berekening volgens optie 1, 2 en 4).....	10
8. Kosten voor uitrusting (berekening volgens optie 1, 2 en 4).....	11
9. Kosten voor infrastructuur en werkzaamheden (berekening volgens optie 1, 2 en 4).....	15
10. Berekening van andere directe kosten tegen een vast percentage van 40% van de personeelskosten (berekening volgens optie 3)	16
11. Berekening van de directe personeelskosten volgens een vast percentage van 20% van de andere directe kosten dan de directe personeelskosten van een concrete actie (berekening volgens optie 4)	16
12. Lump sums (vaste bedragen) in voucherregelingen	17
13. Overige bepalingen	17

1. Inleiding

Deze kostencatalogus bevat de specifieke regels en eisen aangaande de subsidiabele kosten in het kader van het grensoverschrijdende samenwerkingsprogramma **Interreg Maas-Rijn (NL-BE-DE)** voor de programmaperiode **2021-2027**. De belangrijkste drijfveer bij het opstellen van dit document was het creëren van duidelijkheid omtrent de regels voor de bepaling van de subsidiabele kosten voor concrete acties, omdat dit niet alleen de administratieve belasting voor de begunstigden, maar ook de controlebelasting voor de Beheerautoriteit vermindert in vergelijking met eerdere Interreg-programmaperiodes.

De Engelse tekst van de kostencatalogus is leidend als het gaat om de catalogus van subsidiabele kosten. Deze tekst is op 8 februari 2023 goedgekeurd door het Monitoringcomité en bijgewerkt op 22 april 2024, 20 november 2024, 12 maart 2025 en 22 april 2026. Indien sprake is van interpretatieverschillen als gevolg van de vertaling van deze tekst in het Nederlands, Duits of Frans, prevaleert de Engelse tekst en is deze bindend.

De kostencatalogus kan in de loop van het programma worden aangepast of aangevuld.

Is getekend,

Provincie Limburg (NL) als Beheerautoriteit van Interreg Maas-Rijn (NL-BE-DE)

2. Regelgevend kader

Het regelgevingskader voor deze kostencatalogus bestaat uit:

- Verordening (EU) 2021/1058 van het Europees Parlement en de Raad van 24 juni 2021 inzake het Europees Fonds voor regionale ontwikkeling en het Cohesiefonds, en dan meer specifiek artikel 5 en 7;
- Verordening (EU) 2021/1059 van het Europees Parlement en de Raad van 24 juni 2021 betreffende specifieke bepalingen voor de doelstelling ‘Europese territoriale samenwerking’ (Interreg) ondersteund door het Europees Fonds voor regionale ontwikkeling en door externe financieringsinstrumenten, en dan meer specifiek artikel 37-44;
- Verordening (EU) 2021/1060 van het Europees Parlement en de Raad van 24 juni 2021 houdende gemeenschappelijke bepalingen inzake het Europees Fonds voor regionale ontwikkeling, het Europees Sociaal Fonds Plus, het Cohesiefonds, het Fonds voor een rechtvaardige transitie en het Europees Fonds voor maritieme zaken, visserij en aquacultuur en de financiële regels voor die fondsen en voor het Fonds voor asiel, migratie en integratie, het Fonds voor interne veiligheid en het Instrument voor financiële steun voor grensbeheer en visumbeleid, en dan meer specifiek artikel 53-56 en artikel 63-68.

3. Algemene uitgangspunten

Om als subsidiabele kosten in aanmerking te kunnen komen, moeten kosten rechtstreeks samenhangen met het project en noodzakelijk en passend zijn voor de uitvoering van de desbetreffende subsidiabele activiteit.

Alleen kosten die zijn gemaakt en betaald tussen de begindatum en de einddatum van het project kunnen subsidiabel zijn. De einddatum van een project mag niet later zijn dan 31 december 2029. Kosten die vóór de indiening van de aanvraag door de begunstigde zijn gemaakt, zijn niet subsidiabel.

Kosten die onder één of meer van de onderstaande categorieën vallen, kunnen subsidiabel zijn:

- personeelskosten;
- kantoor- en administratieve kosten;
- reis- en verblijfkosten;
- kosten voor externe expertise en diensten;
- kosten voor uitrusting; en
- kosten voor infrastructuur en werkzaamheden.

Er zijn vier opties om de kosten te berekenen:

1. De eerste optie is een combinatie van vereenvoudigde kostenopties voor de kostencategorieën personeelskosten, kantoor- en administratieve kosten, reis- en verblijfkosten, en werkelijke kosten voor de overige begrotingslijnen. *Rechtsgrond: Artikel 39, lid 3b, artikel 40, lid 2, artikel 41, lid 5, en artikel 42 t/m 44 van Verordening (EU) 2021/1059.*
2. De tweede optie is een combinatie van vereenvoudigde kostenopties voor de kostencategorieën personeelskosten, kantoor- en administratieve kosten, reis- en verblijfkosten, en werkelijke kosten voor de overige begrotingslijnen. In dit geval kunnen de indirecte kosten van een concrete actie (kantoor- en administratieve kosten) worden gedekt door gebruik te maken van een vast percentage van 7% van de subsidiabele directe kosten. *Rechtsgrond: Artikel 54, lid a van Verordening (EU) 2021/1060.*
3. Bij de derde optie wordt uitsluitend gebruik van vereenvoudigde kostenberekeningen, bestaande uit een standaardschaal van eenheidskosten voor personeelskosten en een vast percentage van 40% van de personeelskosten om de overige kosten te dekken. *Rechtsgrond: Artikel 56 van Verordening (EU) 2021/1060.*
4. De vierde optie is een vereenvoudigde kostenoptie voor de berekening van de directe personeelskosten van een concrete actie volgens een percentage van 20% van de andere directe kosten dan de directe personeelskosten van die concrete actie. De andere directe

Maas – Rijn (NL – BE – DE)

kosten dan de personeelskosten zijn gebaseerd op werkelijke kosten. Kantoor- en administratieve kosten, evenals reis- en verblijfkosten, zijn inbegrepen in het vast percentage van 20% en kunnen daarom niet afzonderlijk onder een andere kostencategorie worden opgevoerd. *Rechtsgrond: Artikel 39, lid 3c van Verordening (EU) 2021/1059.*

In een samenvattende tabel ziet het uit als in tabel 1:

Kostencategorie	Optie 1: Combinatie van vereenvoudigde kostenberekening en werkelijke kosten	Optie 2: Vereenvoudigde kostenberekening	Optie 3: Vereenvoudigde kostenberekening om andere directe kosten te dekken als een vast percentage van de personeelskosten	Optie 4: Vereenvoudigde kostenberekening om de directe personeelskosten te dekken als een vast percentage van andere directe kosten dan directe personeelskosten
Personeelskosten (direct)	Standaardschaal van eenheid	Standaardschaal van eenheid	Standaardschaal van eenheid	20% van andere directe kosten dan personeelskosten
Kantoor- en administratieve kosten (indirect)	15% van personeelskosten	7% van directe kosten	40% van personeelskosten	Niet subsidiabel
Reis- en verblijfkosten (direct)	1,5% van personeelskosten	1,5% van personeelskosten		Niet subsidiabel
Externe expertise en diensten (direct)	Werkelijke kosten	Werkelijke kosten		Werkelijke kosten
Kosten voor uitrusting (direct)	Werkelijke kosten	Werkelijke kosten		Werkelijke kosten
Infrastructuur en bouwwerkzaamheden (direct)	Werkelijke kosten	Werkelijke kosten		Werkelijke kosten
Vaste bedragen (Lump sums)	Alleen van toepassing in bepaalde gevallen en onder specifieke vereisten, zie paragraaf 12.			

Tabel 1: Vier opties voor de berekening van de subsidiabele kosten bij Interreg Maas-Rijn (NL-BE-DE)

Elke projectpartner kan individueel kiezen uit één van de vier opties voor kostenberekening, waardoor binnen een project variatie mogelijk is. De initieel door elke partner gekozen kostenoptie blijft gedurende de gehele uitvoering van het project van kracht.

Speciale aandachtspunten:

- Btw
De btw met betrekking tot externe kosten is subsidiabel voor concrete acties waarvan de totale kosten lager zijn dan € 5 miljoen (inclusief btw), met uitzondering van projectpartners die onder een AGVV-regeling vallen en recht hebben op terugvordering van btw, alsmede voor concrete acties waarvan de totale kosten ten minste € 5 miljoen (inclusief btw) bedragen indien zij krachtens de nationale btw-wetgeving niet is terug te vorderen.

Rechtsgrond: Artikel 64, lid 1c van Verordening (EU) 2021/1060 en Artikel 7, lid 1 van de geconsolideerde AGVV-verordening.

- Niet-subsidiabele kosten
De hieronder genoemde kosten zijn nooit subsidiabel:
 - boetes;
 - financiële sancties;
 - gerechtskosten en kosten van geschillen;
 - kosten van geschenken;
 - kosten in verband met schommelingen van wisselkoersen.

Rechtsgrond voor niet-subsidiabele kosten: Artikel 38, lid 3 van Verordening (EU) 2021/1059.

- Interne facturatie
Interne facturatie tussen projectpartners onderling is niet toegestaan.
- Vanaf de tweede projectoproep biedt het programma een forfaitair bedrag als vergoeding voor de voorbereidingskosten voor een projectaanvraag. Om in aanmerking te komen voor dit bedrag, moeten aanvragers € 37.000 voorbereidingskosten opnemen in hun begroting. Er wordt een bedrag overeenkomstig het toepasselijke EFRO-percentages van de projectoproep uitbetaald, tenzij in de projectoproep anders is vermeld. Het forfaitaire bedrag voor voorbereidingskosten kan éénmalig per project worden aangevraagd. Nadat een project de toekenningsbrief van de Beheerautoriteit heeft ontvangen, wordt het bedrag automatisch uitbetaald aan de leadpartner. Projecten die in stap 1 of stap 2 van de aanvraagprocedure zijn afgewezen, kunnen geen aanspraak maken op dit bedrag.

4. Personeelskosten (berekening volgens optie 1, 2 en 3)

De berekening van de personeelskosten moet zijn gebaseerd op een schaal van vaste uurtarieven. Het toepasselijke uurtarief moet zijn gebaseerd op het brutosalaris van het betrokken personeelslid. Als gevolg van verschillen op het gebied van sociale zekerheid en

belastingen verschillen deze uurtarieven per land. In tabel 2 en 3 worden de toepasselijke bandbreedtes voor het bruto maandsalaris en de bijbehorende uurtarieven weergegeven.

	Bandbreedtes bruto maandsalaris	Toepasselijk uurtarief
1	< € 2.900,00	€ 22
2	€ 2.900,00 ≤ salaris ≤ € 3.749,99	€ 35
3	€ 3.750,00 ≤ salaris ≤ € 4.649,99	€ 45
4	€ 4.650,00 ≤ salaris ≤ € 5.499,99	€ 56
5	€ 5.500,00 ≤ salaris ≤ € 6.349,99	€ 66
6	≥ € 6.350,00	€ 76

Tabel 2: Bandbreedtes bruto maandsalaris en toepasselijke uurtarieven voor België en Nederland

	Bandbreedtes bruto maandsalaris	Toepasselijk uurtarief
1	< € 3.900,00	€ 22
2	€ 3.900,00 ≤ salaris ≤ € 5.049,99	€ 35
3	€ 5.050,00 ≤ salaris ≤ € 6.249,99	€ 45
4	€ 6.250,00 ≤ salaris ≤ € 7.399,99	€ 56
5	€ 7.400,00 ≤ salaris ≤ € 8.499,99	€ 66
6	≥ € 8.500,00	€ 76

Tabel 3: Bandbreedtes bruto maandsalaris en toepasselijke uurtarieven voor Duitsland

Belangrijkste punten:

- Het toepasselijke uurtarief is gebaseerd op het brutosalaris zoals vermeld op de salarisstrook voor de maand waarin het project start en geldt voor de gehele duur van het project. Voor personeel dat op een later tijdstip voor het project wordt ingezet, moet als uitgangspunt voor het bepalen van het toepasselijke uurtarief het brutosalaris worden gehanteerd op basis van de salarisstrook van de eerste volledige maand nádat de medewerker met de werkzaamheden voor het project is begonnen.
- Het toe te passen uurtarief wordt uitsluitend bepaald op basis van het bedrag dat wordt genoemd onder "bruto maandsalaris" van de salarisstrook die van toepassing is op de werkzaamheden van de werknemer voor het project. In de berekening mogen geen andere salariscomponenten worden meegenomen.
- Het maximum aantal werkbare uren per jaar bij een voltijdfunctie bedraagt 1.720 uur, gebaseerd op een maximum van 40 uur per werkweek.
- Bij de berekening moet rekening worden gehouden met een eventuele deeltijdfactor in de arbeidsovereenkomst, dus het contractuele aantal werkuren (het deeltijddienstverband) gedeeld door het contractuele aantal uren bij een voltijdfunctie. Dit wordt over het algemeen automatisch weergegeven door het maandsalaris.

- Om de gerapporteerde salariskosten te onderbouwen, is het essentieel om een nauwkeurige urenregistratie bij te houden en te rapporteren voor al het personeel dat aan het project werkt. Deze tijdsregistraties moeten gedurende de volledige looptijd van het project in JEMS worden geüpload voor elk *partner report*. De urenregistratie is niet gebonden aan een specifiek formaat, maar moet wel uren bijhouden op projectniveau en een dubbele autorisatie bevatten van zowel de medewerker als de leidinggevende. Als aan deze criteria wordt voldaan, kan elke bestaande digitale of analoge tijdregistratietool, het sjabloon van het programma of elke andere geschikte tijdregistratietool worden gebruikt.

Speciale aandachtspunten:

- Partners van buiten het programmagebied
Begunstigden die buiten het programmagebied maar wel in België, Nederland of Duitsland zijn gevestigd, moeten het uurtarief van hun land toepassen. Bij begunstigden buiten deze drie lidstaten wordt het bruto maandsalaris van een medewerker vermenigvuldigd met 1% om het dichtstbijzijnde in tabel 2 en 3 vermelde toepasselijke uurtarief te bepalen.
- Gesubsidieerde arbeidsovereenkomsten
In het kader van Interreg Maas-Rijn (NL-BE-DE) komen gesubsidieerde arbeidsovereenkomsten niet in aanmerking wat betreft het gesubsidieerde deel daarvan.
- Tijdelijke medewerkers en uitzendkrachten
Tijdelijke medewerkers en uitzendkrachten (dus personeel dat via een uitzend-/detacheringsbureau wordt ingehuurd) vallen onder de kostencategorie "kosten voor externe expertise en diensten".
- Gedetacheerde medewerkers
De salariskosten van medewerkers die door een derde partij zijn gedetacheerd voor het uitvoeren van projectactiviteiten bij de begunstigde, zijn op dezelfde manier subsidiabel als de salariskosten van de eigen medewerkers, op voorwaarde dat de salariskosten worden betaald door de begunstigde zelf. De kosten worden berekend volgens de standaardschaal van salariskosten en niet op basis van de feitelijke detacheringkosten. N.B. Detacheringsprocedures dienen in overeenstemming te zijn met de regels voor overheidsopdrachten (indien van toepassing).
- Personeelskosten voor eigenaars van kleine en middelgrote ondernemingen
Voor directeuren en grootste aandeelhouders van kleine en middelgrote ondernemingen kunnen twee verschillende situaties gelden:
 - Als iemand een vast maandsalaris ontvangt uit zijn of haar eigen, in een project participerende onderneming, vormt dit brutosalaris de basis voor het berekenen van de personeelskosten. Dit bedrag mag echter nooit hoger zijn dan het hoogste bedrag

(d.w.z. € 76) in de standaardschaal van toepasselijke uurtarieven zoals weergegeven in tabel 2 en 3.

- Als er geen sprake is van een bruto salaris, of als dit niet kan worden vastgesteld, zijn de personeelskosten subsidiabel tegen een vast tarief van € 45 per uur. Dit komt overeen met de derde salariscategorie in de standaardschaal van toepasselijke uurtarieven uit tabel 2 en 3. Op basis van de statuten van de onderneming moet kunnen worden aangetoond dat iemand directeur of grootaandeelhouder (DGA) is.

Rechtsgrond: Artikel 39 van Verordening (EU) 2021/1059 en artikel 55 van Verordening (EU) 2021/1060.

5. Kantoor- en administratieve kosten (berekening volgens optie 1 of 2)

Kantoor- en administratieve kosten kunnen worden berekend als een vast percentage van 15% van de subsidiabele directe personeelskosten (berekening volgens optie 1), of als een vast percentage van 7% van de subsidiabele directe kosten (berekening volgens optie 2).

Ongeacht voor welke kostenoptie (1 of 2) wordt gekozen omvat het vaste percentage de volgende kostenposten:

- kantoorhuur;
- verzekeringen en belastingen in verband met de gebouwen waarin het personeel is gevestigd en de uitrusting van het kantoor (zoals brand- en diefstalverzekering);
- nutsvoorzieningen (zoals elektriciteit, verwarming en water);
- kantoorbenodigdheden;
- boekhouding;
- archieven;
- onderhoud, reiniging en reparaties;
- beveiliging;
- IT-systemen
- communicatie (zoals telefoon, fax, internet, postdiensten en visitekaartjes);
- bankkosten voor het openen en beheren van de rekening(en) indien voor de uitvoering van een concrete actie een afzonderlijke rekening moet worden geopend;
- kosten voor transnationale financiële transacties.

Deze kosten kunnen niet onder een andere kostencategorie worden ondergebracht.

Rechtsgrond: Artikel 40, lid 1 van Verordening (EU) 2021/1059.

6. Reis- en verblijfkosten (berekening volgens optie 1 of 2)

De reis- en verblijfkosten worden berekend als een vast percentage van 1,5% van de subsidiabele directe personeelskosten.

Onder het vaste percentage vallen de volgende kostenposten:

- reiskosten (zoals tickets, reis- en autoverzekeringen, brandstof, kilometerstand, tolheffing en parkeergelden);
- de kosten van maaltijden;
- visumkosten;
- dagvergoedingen;
- verblijfskosten.

Deze kosten kunnen niet onder een andere kostencategorie worden ondergebracht. De reiskosten van externe deskundigen en dienstverleners vallen onder de kostencategorie "kosten voor externe expertise en diensten" (punt 7).

Rechtsgrond: Artikel 41 van Verordening (EU) 2021/1059.

7. Kosten voor externe expertise en diensten (berekening volgens optie 1, 2 en 4)

Hieronder worden de uitgangspunten voor de rapportage van de kosten van externe expertise en diensten toegelicht als u kiest voor de berekening op basis van de werkelijke kosten. Zie punt 10 als u liever gebruik maakt van de optie van een vast percentage van 40%.

De kosten voor externe expertise en diensten zijn beperkt tot de volgende diensten en expertise die door een andere publiek- of privaatrechtelijke organisatie, of een natuurlijk persoon worden verricht dan de begunstigde zelf en de alle partners die verbonden zijn aan de organisatie die betrokken is bij het project:

- studies of enquêtes (zoals evaluaties, strategieën, conceptnota's, ontwerpen en handboeken);
- opleiding;
- vertalingen;
- ontwikkeling, wijzigingen en aanpassingen van IT-systemen en websites;
- promotie, communicatie, publiciteit, promotiemateriaal en -activiteiten, of informatie die verband houdt met een concrete actie of met een programma als zodanig;
- financieel beheer;
- diensten met betrekking tot de organisatie en uitvoering van evenementen of vergaderingen (met inbegrip van huur, catering en vertolking);
- deelname aan evenementen (zoals inschrijvingskosten);
- juridisch advies en notariële diensten, technische en financiële expertise, andere advies- en accountantsdiensten;

- intellectuele-eigendomsrechten;
- verstrekking van garanties door een bank of andere financiële instelling wanneer dit vereist wordt door wetgeving van de Unie of nationale wetgeving of in een programmeringsdocument van het Monitoringcomité;
- reis- en verblijfkosten van externe deskundigen, sprekers, voorzitters van vergaderingen en dienstverleners;
- andere specifieke expertise en diensten die nodig zijn voor concrete acties.

Bewijsstukken:

- Factuur;
- Bewijs van betaling;
- Overeenkomst tussen inkooporganisatie en leverancier;
- Informatie over de gevolgde aanbestedingsprocedure voor instanties waarvoor nationale aanbestedingsregels gelden. Voor organisaties die niet onder de wet- en regelgeving voor aanbesteding vallen, gelden de beginselen van goed financieel beheer.

Rechtsgrond: Artikel 42 van Verordening (EU) 2021/1059.

8. Kosten voor uitrusting (berekening volgens optie 1, 2 en 4)

Hieronder worden de uitgangspunten voor de rapportage van de kosten voor uitrusting toegelicht als u kiest voor de berekening op basis van de werkelijke kosten. Zie punt 10 als u liever gebruik maakt van een vast percentage van 40% (optie 3).

Kosten van uitrusting omvatten uitgaven die nodig zijn voor de financiering van uitrusting die is gekocht, gehuurd of geleased door de begunstigde en die nodig is om de doelstellingen van het project te verwezenlijken.

De kosten voor uitrusting zijn beperkt tot de volgende posten:

- kantoorapparatuur;
- IT-apparatuur en software;
- meubilair en uitrusting;
- laboratoriumbenodigdheden;
- machines en instrumenten;
- gereedschappen of apparaten;
- voertuigen;
- andere specifieke uitrusting die nodig is voor de concrete acties.

Voor alle gekochte uitrusting moet worden gespecificeerd of de uitrusting moet worden beschouwd als **verbruiksgoederen** of als **niet-verbruiksgoederen**. Zie hieronder voor meer uitleg over deze twee categorieën uitrusting.

8.1. Verbruiksgoederen

De definitie van verbruiksgoederen is dat deze slechts eenmaal in een productieproces kunnen worden gebruikt. Verbruiksgoederen kunnen volledig ten laste van het project worden gebracht als subsidiabele kosten.

8.2. Niet-verbruiksgoederen

8.2.1. Niet-verbruiksgoederen - Geen afschrijving vereist

Niet-verbruiksgoederen zijn duurzame items die meerdere keren kunnen worden gebruikt. Onder bepaalde voorwaarden is afschrijving van dergelijke apparatuur niet vereist en kunnen de kosten als directe projectuitgave worden opgevoerd:

- Niet-verbruikbare uitrustingsgoederen met een aankoopwaarde van € 10.000 of minder (exclusief btw), of met een economische levensduur van drie jaar of minder, hoeven niet te worden afgeschreven.
- Niet-verbruikbare uitrustingsgoederen die exclusief voor het project worden gebruikt, met een afschrijvingsperiode die gelijk is aan of korter is dan de projectduur, of die geen economische waarde meer heeft na afronding van het project, kunnen volledig worden opgevoerd. Dergelijke goederen hoeven niet te worden afgeschreven en kunnen volledig als projectkosten worden opgevoerd.
- Niet-verbruikbare uitrustingsgoederen die niet uitsluitend voor het project worden gebruikt, met een afschrijvingsperiode die gelijk is aan of korter is dan de projectduur, of die geen economische waarde meer heeft na afronding van het project, kunnen worden verantwoord naar rato van het percentage dat het verbruiksgoed wordt gebruikt voor het project. Dergelijke goederen hoeven niet te worden afgeschreven en mogen naar rato van het gebruik als projectkosten worden opgevoerd.
- Niet-verbruikbare uitrustingsgoederen die dienen als een kerncomponent die essentieel is voor het bereiken van het projectdoel, zoals goederen die nodig zijn voor het ontwikkelen van een prototype (waarbij de apparatuur zelf zowel een deliverable als een doel van het project is), kunnen volledig worden opgevoerd. Dergelijke kosten kunnen volledig aan het programma worden toegerekend zonder afschrijving.

8.2.2. Niet-verbruiksgoederen - Afschrijving vereist

Elk niet-verbruiksgoed dat niet onder een van de vier bovenstaande categorieën valt, moet worden afgeschreven. Indien niet-verbruiksgoederen ook voor andere doeleinden (buiten het project) worden gebruikt en ook na of buiten het project een economische waarde hebben, kan alleen het gebruik ervan tijdens de looptijd van het project als subsidiabele kosten voor het programma worden opgevoerd op basis van de afschrijvingskosten. De afschrijvingskosten moeten lineair worden berekend. Voor af te schrijven niet-verbruiksgoederen moet de economische levensduur worden bepaald op basis van de door het programma opgestelde standaard uitrustingslijst (zie tabel 4).

Dit is de tabel van Interreg Maas-Rijn (NL-BE-DE) met de standaard economische levensduur van niet-verbruiksgoederen ten behoeve van de berekening van de afschrijvingskosten:

- *Kantooruitrusting: 5 jaar*
- *ICT-software 3 jaar, dus hoeft niet afgeschreven te worden*
- *ICT-hardware 4 jaar*
- *Meubilair en uitrusting: 10 jaar*
- *Laboratoriumbenodigdheden: voor verbruiksgoederen < 3 jaar (hoeven dus niet te worden afgeschreven), voor niet-verbruiksgoederen 5 jaar*
- *Machines en instrumenten: 5 jaar*
- *Gereedschappen of apparaten 5 jaar*
- *Voertuigen: 6 jaar*
- *Andere specifieke uitrusting die nodig is voor concrete acties: te bepalen in overleg met de Beheerautoriteit*

Tabel 4: Standaard economische levensduur van niet-verbruiksgoederen voor de berekening van de afschrijvingskosten

De basisformule voor de berekening van de afschrijvingskosten is:

Afschrijvingskosten = (aanschafwaarde min de eventuele restwaarde / economische levensduur

Indien niet-verbruiksgoederen slechts gedeeltelijk voor het project worden gebruikt en na het project nog een economische waarde hebben, zijn alleen de werkelijke afschrijvingskosten in verband met het gebruik van de uitrusting voor het project subsidiabel. Dit pro-rata gebruik kan worden berekend door de verhouding te bepalen tussen de tijd die de uitrusting wordt gebruikt voor het project gedeeld door de totale gebruiksduur.

Voorbeeld: een machine met een aanschafwaarde van 30.000 euro en een verwachte restwaarde van 5.000 euro heeft een economische levensduur van 5 jaar. De machine wordt gedurende een periode van 3 jaar voor 30% gebruikt voor het project en heeft ook een economische waarde na het project. De te rapporteren afschrijvingskosten voor een rapportageperiode van 6 maanden zijn dan als volgt:

$$(\text{€ } 30.000 - \text{€ } 5.000) * 0,3 * 0,6 * 6/36 = \text{€ } 750,00$$

De 0,3 in de berekening staat voor het effectieve gebruik van de uitrusting tijdens het project (30%).

De 0,6 in de berekening staat voor het deel van de economische levensduur van de uitrusting dat voor het project kan worden afgeschreven (3 jaar van de 5 jaar).

Bewijsstukken:

- Factuur;
- Bewijs van betaling;
- Overeenkomst tussen inkooporganisatie en leverancier;
- Informatie over de gevolgde aanbestedingsprocedure voor instanties waarvoor nationale aanbestedingsregels gelden. Voor organisaties die niet onder de wet- en regelgeving voor aanbesteding vallen, gelden de beginselen van goed financieel beheer.

Deze bewijsstukken zijn nodig om de werkelijke aanschafwaarde van de uitrusting te bepalen.

Speciale uitrusting:

- Tweedehands uitrusting
Tweedehands uitrusting is alleen onder de volgende voorwaarden subsidiabel:
 - de technische eigenschappen beantwoorden aan de eisen van de concrete actie en aan de geldende normen en standaarden;
 - de prijs is niet hoger dan de algemeen aanvaarde marktprijs voor dergelijke uitrusting; en
 - er is geen andere steun voor ontvangen uit de Europese fondsen of via andere overheidssubsidie.
- Huren of leasen van uitrusting
Het huren of leasen van uitrusting komt voor steun in aanmerking. Er wordt onderscheid gemaakt tussen operationele lease en financiële lease.
 - Bij een operationele lease gaat het om het gebruik van een uitrustingsitem voor een bepaalde periode ten behoeve van het project (in feite huren). Aangezien het onderhoudsrisico door de leasemaatschappij (verhuurder) wordt gedragen, worden de activa niet in de balans van de eigen organisatie opgenomen. De periodieke kosten worden in de jaarrekening als kosten geboekt. Deze operationele leasekosten hebben dezelfde kenmerken als kosten voor externe expertise en diensten en moeten als zodanig aan het programma worden gerapporteerd.
 - Bij een financiële lease worden de risico's gedragen door de huurder. In dit geval maken de activa wél deel uit van de balans en moeten ze worden afgeschreven. De in punt 8 beschreven regels zijn van toepassing. De aflossing en rente van een financiële lease zijn niet subsidiabel, maar de afschrijvingskosten ervan wel.
- Niet-verbruiksgoederen die vóór aanvang van het project reeds aanwezig zijn c.q. werden aangeschaft.
Voor niet-verbruiksgoederen die reeds vóór het project aanwezig zijn c.q. werden aangeschaft, kunnen alleen de afschrijvingskosten op basis van de standaard economische levensduur zoals weergegeven in tabel 4 aan het programma worden gerapporteerd. Het bedrag van de uitgaven wordt gestaafd door documenten die dezelfde

bewijskracht hebben als facturen. Zo dient de oorspronkelijke waarde van de apparatuur bijvoorbeeld te moeten blijken uit de balans.

Rechtsgrond: Artikel 43, lid 1 van Verordening (EU) 2021/1059 en artikel 67, lid 2 van Verordening (EU) 2021/1060.

9. Kosten voor infrastructuur en werkzaamheden (berekening volgens optie 1, 2 en 4)

Hieronder worden de uitgangspunten voor de rapportage van de kosten voor infrastructuur en werkzaamheden toegelicht als u kiest voor de berekening op basis van de werkelijke kosten. Zie punt 10 als u liever gebruik maakt van een vast percentage van 40% (optie 3).

De kosten voor infrastructuur en werken zijn beperkt tot de volgende posten:

- De aankoop van grond overeenkomstig artikel 64, lid 1, onder b), van Verordening (EU) 2021/1060;
- bouwvergunningen;
- bouwmaterialen;
- arbeid, en
- gespecialiseerde werkzaamheden (zoals bodemsanering en ontminning).

Kosten voor infrastructuur en werken zijn alleen subsidiabel wanneer zij rechtstreeks verband houden met het doel van het project. Met andere woorden: de infrastructuur en de werkzaamheden moeten specifieke output(s) van het project zijn. Alleen posten die in het aanvraagformulier zijn opgenomen en onderdeel waren van de beoordeling, kunnen worden aanvaard als subsidiabele investeringen in infrastructuur en werkzaamheden. Het maximumbedrag voor investeringen in infrastructuur en werkzaamheden is 5 miljoen euro (exclusief btw) per project.

De aankoop van grond (bebouwd of onbebouwd) is subsidiabel tot maximaal 10% van de totale subsidiabele uitgaven voor het betreffende project. In het geval van braakliggende terreinen en voormalige fabrieksterreinen waar gebouwen op staan, bedraagt die limiet 15%. Deze beperkingen met betrekking tot de aankoop van grond zijn niet van toepassing op concrete acties op het gebied van milieubescherming.

Bewijsstukken:

- Factuur;
- Bewijs van betaling;
- Overeenkomst tussen inkooporganisatie en leverancier;
- Informatie over de gevolgde aanbestedingsprocedure voor instanties waarvoor nationale aanbestedingsregels gelden. Voor organisaties die niet onder de wet- en regelgeving voor aanbesteding vallen, gelden de beginselen van goed financieel beheer.

Rechtsgrond: Artikel 44 van Verordening (EU) 2021/1059 en artikel 64, lid 1 van Verordening (EU) 2021/1060

10. Berekening van andere directe kosten tegen een vast percentage van 40% van de personeelskosten (berekening volgens optie 3)

De projecten kunnen ervoor kiezen een vast percentage van 40% toe te passen op directe personeelskosten om de resterende subsidiabele kosten van een concrete actie te dekken:

- kantoor- en administratieve kosten;
- reis- en verblijfkosten;
- kosten voor externe expertise en diensten;
- kosten voor uitrusting; en
- kosten voor infrastructuur en werkzaamheden.

Speciaal aandachtspunt: Onverminderd het gebruik van deze vereenvoudigde kostenoptie moeten externe opdrachten voldoen aan de toepasselijke Europese, nationale en interne bepalingen op het gebied van overheidsopdrachten. Documenten ter staving van de naleving van de toepasselijke regels inzake overheidsopdrachten moeten door de begunstigen in hun eigen administratie worden bewaard.

Rechtsgrond: Artikel 56, lid 1 van Verordening (EU) 2021/1060.

11. Berekening van de directe personeelskosten volgens een vast percentage van 20% van de andere directe kosten dan de directe personeelskosten van een concrete actie (berekening volgens optie 4)

Projecten kunnen ervoor kiezen een vast percentage van 20% toe te passen op de andere directe kosten dan de directe personeelskosten van een concrete actie om de directe personeelskosten te berekenen. Dit betekent dat bij deze kostenberekeningsoptie geen berekening van de directe personeelskosten hoeft te worden uitgevoerd of dat hiernaar moet worden verwezen.

De andere directe kosten dan de personeelskosten zijn gebaseerd op werkelijke kosten, hetgeen betekent dat de in punt 7, 8, en 9 van dit document beschreven berekeningsregels en aandachtspunten van toepassing zijn.

Aangezien het vaste percentage alleen betrekking heeft op directe personeelskosten, zijn kantoor- en administratieve kosten en reis- en verblijfskosten uitgesloten van het vaste percentage en dus niet subsidiabel in het kader van deze kostenberekeningsoptie.

Rechtsgrond: Artikel 39, lid 3c van Verordening (EU) 2021/1059.

12. Lump sums (vaste bedragen) in voucherregelingen

De implementatie van vouchersystemen door het gebruik van vaste bedragen is toegestaan. Deze benadering is van toepassing wanneer het project een component bevat waarbij subsidiegelden worden toegewezen in een voucherregeling en via deze vouchers door één of meer projectpartners worden doorgelegd aan een eindontvanger, op voorwaarde dat de activiteiten van de eindontvanger duidelijke en kwantificeerbare resultaten opleveren. In dergelijke gevallen kan de steun als een vast bedrag aan de ontvanger worden uitbetaald.

Elk vast bedrag mag maximaal € 100.000 aan subsidiabele kosten dekken per individuele eindontvanger binnen een project. Het moet worden ontwikkeld binnen een eigen werkpakket en deze methode vereist dat het vaste bedrag expliciet wordt vermeld in de aanvraag en vergezeld gaat van een gedetailleerde kostenspecificatie. De motivatie en documentatie voor een vast bedrag moeten voldoen aan de vereisten van de kostencategorie, waarbij ervoor moet worden gezorgd dat deze gebaseerd is op subsidiabele kostencategorie en niet-subsidiabele kosten uitsluit (zoals beschreven in paragraaf 3).

Terwijl de projectpartners gebonden zijn aan een specifieke kostenoptie die per partner is gekozen, is de eindontvanger - die geen projectpartner is - niet gebonden aan de kostenoptie van de projectpartners. Het vaste bedrag wordt het behandeld als een extra kostenpost bovenop de gekozen kostenoptie. De afrekening vindt vervolgens plaats volgens de geldende regels.

Rechtsgrond: Artikel 53, lid 1c van Verordening (EU) 2021/1060.

13. Overige bepalingen

- **Managementkosten**
Managementkosten maken deel uit van de in het volledige aanvraagformulier te onderscheiden inhoudelijke werkpakketten en kunnen door elke voor een werkpakket verantwoordelijke partner volgens de gekozen kostenoptie worden begroot. Managementkosten kunnen worden vergoed overeenkomstig de in punt 4 t/m 11 beschreven kostencategorieën.
- **Communicatiekosten (opties 1, 2 en 4)**
Communicatiekosten maken deel uit van de in het volledige aanvraagformulier te onderscheiden inhoudelijke werkpakketten en moeten per werkpakket volgens de gekozen kostenoptie worden begroot. Communicatiekosten moeten in de begroting worden opgenomen, als personeelskosten of als externe kosten. Het programma geeft een aantal communicatiemiddelen gratis; deze zijn te vinden in de handleiding van het programma.
- **Beschikbaarheid van documenten**
Alle documenten met betrekking tot of ter staving van de subsidiabiliteit van de uitgaven dienen gedurende een periode van vijf jaar te worden bewaard, gerekend vanaf 31

december van het jaar waarin de laatste betaling door de Beheerautoriteit aan de begunstigde is verricht.

Rechtsgrond: Artikel 82, lid 1 van Verordening (EU) 2021/1060.

- **Duurzaamheid**

Investerings in infrastructuur of productieve investeringen die tijdens het project worden ontwikkeld moeten gedurende vijf jaar na de afsluiting van het project hun aard, doelstellingen of uitvoeringsvoorwaarden behouden. In het geval van het behoud van investeringen door MKB/KMO of door MKB/KMO gecreëerde banen wordt deze termijn verkort tot drie jaar.

Rechtsgrond: Artikel 65 van Verordening (EU) 2021/1060.